

MIĘDZYNARODOWE SPOTKANIE REDAKCJI „COMMUNIO”

Ołtarzew 16—19 maja 1996

System pracy Międzynarodowego Przeglądu Teologicznego przewiduje dwa spotkania robocze w ciągu roku: na początku grudnia, spotkanie małe w siedzibie Sekretariatu Generalnego w Kolonii (za życia H. Ursa von Balthasara odbywało się w Bazylei), oraz w dniach „Wieczernika Zesłania Ducha Świętego” (począwszy od Uroczystości Wniebowstąpienia), zebranie główne, odbywające się kolejno w innym kraju wydającym *Communio*. W tym roku, z okazji 15 lat istnienia edycji polskiej, spotkanie to odbyło się w Polsce, w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Pallotynów w Ołtarzewie, w dniach 16—19 maja.

Na spotkanie przybyli przedstawiciele redakcji z Belgii, Brazylii, Czech, Francji, Hiszpanii, Holandii, Kanady, Niemiec, Portugalii, Ukrainy, USA, Węgier i Włoch. W spotkaniu wzięli też udział przedstawiciele Episkopatu Polski: kard. Józef Glemp, Metropolita Warszawski i Prymas Polski, bp Alojzy Orszulik, Ordynariusz Łowicza, i bp Tadeusz Pieronek, Sekretarz Episkopatu Polski. Gospodarzem była Redakcja Polska, która przewodniczyła spotkaniu (ks. prof. Lucjan Balter SAC i ks. prof. Franciszek Mickiewicz SAC).

Redakcja Ukraińska, pod przewodnictwem ks. László Puskaśa, po raz pierwszy zaprezentowała numer *Communio* w języku ukraińskim. Fakt ten stanowi bardzo ważne wydarzenie kościelne, zwłaszcza dla Kościoła obrządku ukraińsko-bizantyjskiego: powstało pierwsze czasopismo teologiczne w języku ukraińskim. Ma się ono przyczynić do tworzenia języka teologicznego w tym kraju. Ułatwi też pracę duszpasterską; nie jest bowiem wprowadzaniem języka polskiego lecz próbą inkulturacji, tak bardzo ważną w życiu miejscowych wspólnot kościelnych. Wersja ta powstała przy dużej, wielorakiej pomocy Redakcji Polskiej. Ks. László Puskaś, ksiądz greko-katolicki, wyświęcony przed czterema laty, jest z pochodzenia Węgrem. Ukończył we Lwowie Akademię Sztuk Pięknych; ma duże osiągnięcia artystyczne, zwłaszcza w malarstwie cerkiewnym. Posiada też własną ekipę odnawiającą malarstwo w cerkwiach. W czasie pobytu we Lwowie nauczył się dość dobrze języka polskiego. Ciekawostką naszego spotkania byli także Węgrzy. W Ko-

mitecie Doradczym Redakcji Polskiej jest ks. prof. Stanisław Nagy (rodzina węgierska), w Redakcji Francuskiej — prof. Miklos Vetö, wspomniany ks. László Puskás i wreszcie działający w Redakcji Węgierskiej ks. prof. Peter Erdö, wybitny prawnik.

Tegoroczne spotkanie dotyczyło zasadniczo przygotowania treści kolejnych numerów *Communio*. Tak więc tematami najbliższych numerów będą zagadnienia takie jak: nadzieja, posługiwanie w Kościele, VI i VII przykazanie Dekalogu, roztropność, choroba, gnoza, Jezus Chrystus. Te ostatnie tematy wiążą się ściśle z przygotowaniem się na rok 2000. W następnych latach dojdą do nich jeszcze: Duch Święty i Bóg Ojciec.

Na spotkaniach roboczych omawia się treść poszczególnych zeszytów, następnie ustala się tytuły artykułów, a na koniec szuka się do nich odpowiednich autorów z całego świata (specjalistów z danej problematyki). Autorów tych opłaca redakcja krajowa danego języka (choć na Zachodzie przyjęła się praktyka pisania *gratis*), potem następuje wymiana tekstów między redakcjami. Ponadto każda redakcja krajowa ma prawo publikować także autorów własnych, nie przewidzianych na wspólnych zebraniach.

Z okazji piętnastolecia polskiej wersji *Communio* refleksję na temat roli *Communio* w Kościele poprowadził ks. prof. Stanisław Nagy. W swej wypowiedzi, drukowanej poniżej, wiele ciepłych słów i gratulacji przekazał pod adresem Pallottinum i Polskiej Redakcji *Communio*. Jak wiadomo, wydawcą polskiej wersji przeglądu jest Pallottinum — po zrezygnowaniu z wydawania Międzynarodowego Przeglądu Teologicznego *Concilium* (które w międzyczasie daleko odeszło od oficjalnego nauczania kościelnego). Do rezygnacji z wydawania *Concilium* namawiał nas ówczesny arcybiskup krakowski, kard. Karol Wojtyła. Natomiast o wydawanie *Communio* w pierwszej fazie zabiegał ks. Franciszek Blachnicki. Wysłannikiem do rozmów z Pallottinum z ramienia kard. K. Wojtyły był ks. Józef Tischner. Zatwierdzenie tytułu *Communio* przez władze państwowe (był taki czas!) nastąpiło jednak dopiero po wyborze kard. K. Wojtyły na papieża. Wyrazy swojej radości z tego faktu dał Jan Paweł II w liście przesłanym na ręce kard. Stefana Wyszyńskiego (wtedy jeszcze panował zwyczaj odpowiadania na listy kierowane do Papieża przez Wyższe Władze kościelne). Papież pisał: „Z radością przyjąłem wiadomość o ukazaniu się pierwszego numeru polskiej wersji czasopisma *Communio* wydawanego przez Pallottinum. Radość moja jest tym większa, iż starałem się o to niegdyś jako Arcybiskup Krakowski. Życzę, by pismo to służyło pogłębieniu i wymianie refleksji teolo-

gicznej i przybliżało nieogarnioną prawdę Bożego Objawienia”¹. Papież do dziś jest wiernym czytelnikiem *Communio*.

Gratulacje dla Polskiej Redakcji i uznanie dla wkładu *Communio* w polską rzeczywistość religijną wyrazili: kard. Józef Glemp, Prymas Polski, i bp Tadeusz Pieronek, Sekretarz Generalny Episkopatu Polski, którzy wzięli udział w spotkaniu w Ołtarzewie. Nadesłał także życzenia Nuncjusz Apostolski, abp Józef Kowalczyk, pisząc m. in.: „Modłę się, by wzajemna wymiana myśli i doświadczeń zaowocowała w przyszłości nowymi, ciekawymi numerami tego wartościowego czasopisma, przyczyniając się do twórczej współpracy między teologami Wschodu i Zachodu”.

Communio jako wspólnota poświęca też dużo czasu na wspólną modlitwę. Same zresztą dni, w których miało miejsce spotkanie, dostarczyły do tego wiele sposobnych chwil. Tak więc sprawowana w dniu Wniebowstąpienia Pańskiego wielojęzyczna Msza św. przybliżała nam uroczystość wieczernikową, która została jeszcze dopełniona w sobotę przez pallotyńską i ołtarzewską uroczystość Królowej Apostołów. Dużym przeżyciem był też wspólny udział w śpiewie Akatysty, wykonywanym przez grupę alumnow w wigilię Święta Maryjnego.

Communio objawiało się wreszcie również w wieczornych spotkaniach towarzyskich w sali *Emaus*.

W sobotnie popołudnie, zwyczajem spotkań w innych krajach, odbyła się wspólna wyprawa, w czasie której uczestnicy zjazdu zwiedzili najpierw Zamek Królewski w Warszawie i Stare Miasto, złożyli hołd przy pomnikach: Powstańców Warszawy, Bohaterów Getta i Grobie ks. Jerzego Popiełuszki. Następnie miał miejsce krótki koncert szopenowski w Żelazowej Woli, a także krótka modlitwa w Niepokalanowie wraz w wizytą w Muzeum, ubogacona żarliwą refleksją o. Jerzego Domańskiego. Wycieczka zakończyła się zwiedzeniem pałacu Radziwiłłów w Nieborowie i kolacją we wspólnym wnętrzu pałacowym.

Polska wersja *Communio* ukazuje się obecnie w nakładzie 3500 egzemplarzy (niektóre zeszyty nawet 8000). Ponadto wydawany jest co roku jeden tom Kolekcji (7—10 tysięcy egzemplarzy), obejmujący artykuły nie zamieszczone jeszcze w polskiej wersji czasopisma. Do tej pory ukazały się w Polsce 92 numery *Communio* i 10 tomów Kolekcji *Communio*. Pełny wykaz autorów i treści podaje „numer jubileuszowy”. Z przeglądem tym jest także związana idea wydawania przez zespół AMATECA podręczników teologicznych (przewidziano 24 tomy), o czym informowano już Czytelników kilkakrotnie w kolejnych numerach pisma.

¹ Pełny tekst *Telegramu* został podany na samym początku nr 1 polskiej wersji *Communio* (r. 1981) — przyp. Redakcji.